

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců JUDr. Petra Černého, PhD., a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: **Stop tunelům, z. s.**, IČO: 22879552,
sídlem Na Valech 3, 400 01 Ústí nad Labem,

proti
žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**,
sídlem Vršovická 65, 100 10 Praha 10 - Vršovice,

za účasti osob
zúčastněných na
řízení:

1) Zdravé Ústí, IČO: 27031713,
sídlem Ostrčilova 539/9, Klíše, 400 01 Ústí nad Labem,

2) Ústecké šrouby, z. s., IČO: 04316509,
sídlem Velká Hradební 322/53, 400 01 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 12. 2016, č. j. 1720/530/16, 64913/ENV/16,

takto:

- I.** Rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 9. 12. 2016, č. j. 1720/530/16, 64913/ENV/16, a rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 29. 6. 2016, č. j. 730/ZPZ/2015/ZD-855, JID: 94596/2016/KUUK, se pro vady řízení a nezákonnost **ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Gabriela Zlatová

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč do třiceti dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 9. 12. 2016, č. j. 1720/530/16, 64913/ENV/16, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 29. 6. 2016, č. j. 730/ZPZ/2015/ZD-855, JID: 94596/2016/KUUK, kterým bylo vydáno povolení výjimky ze zákazů dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“) k zásahům do přirozeného vývoje - rušení, případně zraňování či usmrcování, dále chytání, sběru a přemístování vývojových stádií zvláště chráněných druhů živočichů: mravenec (*Formica sp.*), ropucha obecná (*Bufo bufo*), kuňka obecná (*Bombina bombina*), skokan skřehotavý (*Pelophylax ridibundus*), čolek obecný (*Triturus vulgaris*), čolek velký (*Triturus cristatus*), ještěrka obecná (*Lacerta agilis*), užovka obojková (*Natrix natrix*), slepýš křehký (*Anguis fragilis*), bramborníček černohlavý (*Saxicola torquata*), bramborníček hnědý (*Saxicola rubetra*), čáp bílý (*Ciconia ciconia*), čírka obecná (*Anas crecca*), kopřivka obecná (*Anas strepera*), moták pochop (*Circus aeruginosus*), potápka černokrká (*Podiceps nigricollis*), potápka malá (*Podiceps ruficollis*), potápka roháč (*Podiceps cristatus*), tuhýk obecný (*Lanius collurio*), a to z důvodu převažujícího zájmu nad zájmy ochrany přírody v souvislosti s realizací záměru „Jezero Milada – rekreační území východ“ umístěného v katastrálních územích Tuchomyšl, Vyklice, Roudníky. Výjimka byla povolena za splnění podmínek stanovených v prvostupňovém rozhodnutí.

Žaloba

2. Žalobce ve své žalobě zrekapituloval průběh správního řízení. Dále žalobce dokládal svou aktivní žalobní legitimaci. Uvedl, že je spolkem, z jehož stanov vyplývá, že jeho hlavním posláním je ochrana přírody a krajiny. Uvedl, že splnil podmínky pro účastenství ve správním řízení, ve kterém bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí, neboť ve smyslu § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny se včas do předmětného řízení přihlásil. Rovněž zdůraznil, že má vztah k lokalitě, které se předmětné rozhodnutí týká. Zdůraznil, že dle jeho názoru jeho žalobní legitimaci k podání žaloby zakládá § 65 odst. 1 a § 66 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“) ve spojení s článkem 9 odst. 2 Aarhuské úmluvy. Rovněž uvedl, že vzhledem k tomu, že byl účastníkem předmětného správního řízení, ve kterém bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí, je osobou aktivně legitimovanou k podání žaloby i ve smyslu § 65 odst. 2 s. ř. s.
3. Žalobce namítal, že není prokázána převaha veřejného zájmu na realizaci záměru nad zájmy ochrany přírody. Žalobce považoval tvrzení prvostupňového orgánu, že realizace záměru objektivně přispěje k uskutečnění Politikou územního rozvoje České republiky, Zásadami územního rozvoje Ústeckého kraje a územně plánovací dokumentací měst Ústí nad Labem a Chabařovice deklarovaných rozvojových cílů, jako je dokončení revitalizace území po těžbě uhlí a znovuoživení oblasti a zvýšení rekreačního potenciálu oblasti v těžbou postiženém regionu, za neověřitelné. Uvedené velice obecné tvrzení nebylo podloženo žádnou analýzou, studií ani strategickým dokumentem, z nichž by bylo patrné, jaký je celkový přístup k revitalizaci území jezera Milada, jak budou zvolenou revitalizací postulované veřejné zájmy naplněny a jaký význam v rámci celkové revitalizační koncepce má pro jejich naplnění právě předložený záměr. Žalobce poznamenal, že naopak může realizace záměru snížit rekreační potenciál jezera, a to vzhledem k tomu, že může odradit ty, kteří se k jezeru vydávali za účelem oddychu v přírodě blízkém prostředí.

Shodu s prvopisem potvrzuje Gabriela Zlatová

4. Žalobce poukázal na skutečnost, že žalovaný bez jakékoliv vlastní úvahy převzal do svého rozhodnutí tvrzení prvostupňového orgánu, aniž by prověřoval, zda skutečně dojde pouze k nízkému ovlivnění zvláště chráněných druhů a zda je veřejný zájem na realizaci záměru skutečně převažující. Žalovaný pouze odkázal na koncepční a územně plánovací podklady, přičemž jejich obsah nijak nespécifikoval a neuvedl, v čem konkrétně navrhovaný záměr přispěje k cílům v nich uvedeným. Dle žalobce nebylo jasné, z jakého důvodu považuje žalovaný úvahu prvostupňového orgánu o převaze veřejných zájmů za dostatečnou. Žalobce zdůraznil, že soulad s územním plánem je podmínkou realizace záměru, ovšem veřejný zájem na jeho realizaci z něho neplyne. Dle žalobce žalovaný řádně nezdůvodnil, proč považuje hodnocení prvostupňového orgánu za dostačující, a také se nevypořádal s námitkami žalobce uplatněnými v odvolání. Proto považoval žalobou napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné.
5. Dále žalobce namítal s poukazem na skutečnost, že mezi druhy, pro které je žádána výjimka, se vyskytují druhy chráněné podle práva Evropských společenství (kuňka obecná, čolek velký, ještěrka obecná a všechny druhy ptáků), že nebylo doloženo, že k záměru neexistuje jiné uspokojivé řešení, a to přesto, že neexistence jiného uspokojivého řešení je podle § 56 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny nezbytnou podmínkou pro udělení výjimky. Žalobce trval na tom, že jiná uspokojivá řešení existují, a to zejména s ohledem na jiné vhodnější umístění záměru. V tomto směru odkázal na skutečnost, že jediným podkladem, ze kterého by mohla být neexistence jiného uspokojivého řešení dovozována je dopis od Ing. Martina Valečky ze dne 17. 5. 2016. Ovšem v uvedeném dopise není zachycen průběh a ani výsledek posouzení, na základě kterých podle Ing. Valečky bylo shledáno, že jiné uspokojivé řešení neexistuje. Dle žalobce naopak ze Souhrnné technické zprávy od společnosti MV Projekt ze září 2015 nevyplývá, že by k nějakému posouzení vůbec došlo. Uvedené námitky uplatnil žalobce již v rámci odvolání a dle jeho názoru se s nimi žalovaný žádným způsobem nevypořádal. V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný pouze uvedl, že *„je nutné konstatovat, že tato problematika byla správním orgánem řešena ve vydaném rozhodnutí (část V. a VII.) a způsob řešení dle odvolacího orgánu odpovídá předloženým podkladům a stávajícímu stavu lokality (provedená stabilizační opatření jižních břehů)“*. Z tohoto velmi stručného vyjádření nebyli dle žalobce zřejmé, z jakých konkrétních podkladů žalovaný vycházel, jakými úvahami se při svém rozhodování řídil a z jakých důvodů považuje hodnocení krajského úřadu za dostačující. Proto považoval žalobce žalobou napadené rozhodnutí v tomto směru za nepřezkoumatelné.
6. Žalobce dále zdůraznil, že i kdyby navrhované řešení bylo technicky nejvhodnější, není možné pouze na základě této skutečnosti dojít k závěru o neexistenci jiného uspokojivého řešení. Je vždy nutné posoudit i jiná v úvahu připadající řešení (případně osvětlit, proč taková řešení neexistují), a to nejen s ohledem na jejich technickou vhodnost, ale také s ohledem na ochranu jiných veřejných zájmů, zejména zájmů na ochraně zvláště chráněných druhů. K tomu však dle žalobce nedošlo.
7. Dále žalobce namítal, že výčet zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů, pro které má být výjimka vydána, je neúplný. Žalobce uvedl, že v dané věci nebyl proveden řádný biologický průzkum. Žalobce namítal, že podklady, které prvostupňový orgán pro stanovení předmětu výjimky použil (původní žádost o výjimky, nálezová databáze Agentury ochrany přírody a krajiny ČR, databáze společnosti JURIS, s. r. o.), nemohou biologický průzkum plnohodnotně nahradit. Výjimky vydané v roce 2010 se opíraly dle žalobce o údaje aktuální před šesti respektive sedmi lety a pozbyly platnost k 31. 12. 2014. Rovněž zdůraznil, že výjimky se týkaly kvalitativně odlišného záměru. Žalobce zdůraznil, že u databáze soukromé společnosti JURIS, s. r. o., není doloženo, kdo, kdy a jakým způsobem data sbíral, ani to, podle jakého klíče bylo z této databáze vybíráno. Žalobce rovněž poukázal na nesoulad seznamu dotčených druhů dle uvedené databáze s obsahem knihy Příroda nádrže Milada, kterou napsal Václav Šutera, který je jedním z jednatelů

Shodu s prvopisem potvrzuje Gabriela Zlatová

společnosti JUROS, s. r. o. Tato kniha uvádí, že v oblasti „zálivu přístaviště“ byl prokázán výskyt prskavce většího (*Brachinus crepitans*). Tento druh však nebyl do předmětu výjimky zahrnut, přestože výstavba a provoz záměru by na něho mohly mít vliv. Rovněž uvedl, že žalovaný se v žalobou napadeném rozhodnutí nevypořádal s odvolací námitkou žalobce, že není doloženo, kdo, kdy a jakým způsobem data pro společnost JUROS, s. r. o., sbíral a podle jakého klíče bylo z databáze uvedené společnosti vybíráno. Žalovaný pouze uvedl, že uvedená společnost dlouhodobě provádí průzkumy v předmětné lokalitě, aniž by však tvrzení o dlouhodobosti činnosti doložil, případně uvedl, jakou má dlouhodobost relevanci pro výsledky činnosti této společnosti.

8. Dále uvedl, že prvořadým účelem řízení o výjimce je odhadnout rozsah zásahu do biotopů a populací zvláště chráněných druhů. Pokud není výčet druhů ve výjimce kompletní a pouhou návštěvou místa lze objevit další zvláště chráněné druhy, pak jsou namísto pochybnosti ohledně validnosti vstupů a podkladů pro řízení o výjimce. Nesprávnost a neúplnost podkladů a rozsahu předmětu řízení nelze odůvodnit ekonomickým a časovým zatížením žadatele. Žalobce zdůraznil, že pokud by žadatel o výjimku nebyl povinen předložit aktuální a úplné podklady, pak by celé řízení o výjimce ztratilo svůj smysl.
9. Žalobce rovněž uvedl, že žalovaný ničím nedoložil svůj závěr, že vzhledem k probíhajícím revitalizačním změnám nelze předpokládat, že by biologické hodnocení zásadně ovlivnilo výčet druhů, které jsou předmětem výjimky. Žalobce poukázal i na skutečnost, že žalovaný ani nikterak nspecifikoval zmíněné revitalizační změny.
10. Dále žalobce uvedl, že žalovaný na jedné straně považuje původní žádosti o výjimky z roku 2009 za dostatečný zdroj pro rozhodnutí o výjimce, ale na druhé straně tvrdí, že se jedná o nově vytvořenou lokalitu s dosud probíhajícími změnami stanovišť, a to změnami jednak v druhovém složení a jednak v četnosti vyskytujících se druhů. Mezi uvedenými skutečnostmi spatřoval žalobce rozpor. Pokud se jedná o nově vytvořenou lokalitu s doposud probíhajícími změnami v druhovém složení a početnosti vyskytujících se druhů, není možné ve vztahu k výjimce vycházet z podkladů předložených k předchozím řízením v roce 2009.
11. Žalobce trval na tom, že podklady k řízení o výjimce jsou neúplné a nedostatečné, neboť ve výčtu zvláště chráněných druhů chybí přinejmenším ropucha zelená, užovka hladká, slavík modráček, chrástal vodní, rákosník velký, bukač velký a konipas luční.
12. Dále žalobce namítal, že v předmětném řízení nebyly řádně zhodnoceny předpokládané vlivy provozu přístaviště na zvláště chráněné druhy. Žalobce uvedl, že žalovaný se v žalobou napadeném rozhodnutí nezabýval ani vlivem provozu lodí, ani vlivem provozu motorových vozidel, která lze při provozu přístaviště sloužícího mimo jiné k rekreačním účelům očekávat. Žalobce trval na tom, že žalovaný se nevypořádal řádně s jeho odvolací námitkou, kterou ve výše uvedeném smyslu žalobce ve svém odvolání uplatnil. Dále poukázal na skutečnost, že nesouhlasil s vyjádřením žalovaného o tom, že vjezd motorových vozidel do území je omezen, neboť dle návštěvního řádu území Jezero Milada je vjezd povolen pouze na povolenku. Dle žalobce skutečnost, že vjezd motorových vozidel do území je pouze na povolení, ovlivňuje pouze možnou míru zásahu, ale nikoli zásah samotný. Navíc uvedená skutečnost se může v průběhu času měnit.
13. Dále žalobce namítal, že nedošlo k řádnému zhodnocení účinnosti ekomol. Dle žalobce správní orgány vnímají instalaci ekomol jako kompenzační opatření, které má vytvořit podmínky pro zachování nebo zlepšení životního prostředí záměrem ovlivněných druhů, nebo nahrazení lokality jinou lokalitou v obdobném rozsahu a kvalitě. Přesto bylo však v rozhodnutí uvedeno, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Gabriela Zlatová

ekomola nejsou ukládána jako kompenzační opatření. V této skutečnosti spatřoval žalobce vnitřní rozpor, se kterým se k jeho odvolací námitce žalovaný nikterak nevypořádal. Žalovaný uvedl, že „předmětem řízení nebylo vyhodnocení těchto opatření, toto lze provést až po sledování účinnosti ve stanoveném období po realizaci opatření“. Žalobce však trval na tom, že ke zhodnocení účinnosti kompenzačních opatření musí dojít ještě před realizací záměru. To, proč byla zvolena právě daná kompenzační opatření, je nutno v rozhodnutí odůvodnit. Žalobce zdůraznil, že z žalobou napadeného rozhodnutí nevyplývá, kteří odborníci shledali, že ekomola budou využívat jednotlivé druhy ke hnízdění. Rovněž zdůraznil, že z předložené dokumentace nelze posoudit, zda ekomola mohou, nebo nemohou sloužit k rozmnožování a hnízdění ptáků, ani nejsou uvedeny konkrétní druhy, k jejichž rozmnožování ekomola mají sloužit. Dále žalobce uvedl, že v odvolání uvedl skutečnost, že např. v případě potápky, která si staví plovoucí hnízda v rákosinách, je hnízdění na ekomolech zcela vyloučeno a v případě čírky, motáka pochopa či kopřivky obecné není možnost hnízdění na ekomolech doložena a nelze ji bez dalšího dovozovat, ovšem žalovaný se v žalobou napadeném rozhodnutí k těmto skutečnostem nevyjádřil.

14. Žalobce dále uvedl, že tvrzení žalovaného, že „je nutné konstatovat, že řada druhů zejména ptáků je tolerantní k přítomnosti nebo blízkosti antropogenních aktivit“, je sice možné v obecné rovině akceptovat, ovšem míru rušení nevhodného zejména při hnízdění a spánku je nutno ve vztahu k jednotlivým zvláště chráněným druhům zohlednit při povolování výjimky. Stejně tak byly nutné dle žalobce zohlednit skutečnost, že některé druhy jsou plašší a rušení snášejí hůře než druhy jiné. Z uvedeného tvrzení žalovaného nevyplývá, k jakým druhům se vztahuje. Proto považoval i toto tvrzení žalovaného za nepřezkoumatelné.
15. Dále žalobce namítal, že v rozhodnutí o povolení výjimky chybí přesné vymezení lokality, které se rozhodnutí týká. Trval na tom, že výčet katastrálních území a odkaz na projektovou dokumentaci záměru není dostačujícím vymezením lokality, ve které se má výjimka dle rozhodnutí uplatnit.
16. Žalobce trval na tom, že žalovaný se v žalobou napadeném rozhodnutí řádně nevypořádal s jeho odvolacími námitkami. Dle žalobce v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí hned v případě několika odvolacích námitkách zcela absentovaly důvody a důkazy, o které žalovaný opíral jejich vypořádání, a v řadě případů chyběl i popis úvah, kterými se žalovaný při svém rozhodování řídil.

Vyjádření žalovaného k žalobě

17. Žalovaný k námitkám žalobce uvedl, že se jedná o totožné námitky, jaké byly ze strany žalobce vzneseny již v průběhu prvostupňového řízení a následně v rámci odvolacího řízení. Trval na tom, že se s nimi správní orgány řádně vypořádaly.
18. Žalovaný uvedl, že Milada je rekultivační jezero vytvořené v těžební jámě hnědouhelného dolu Chabařovice. Dle v prvoinstančním rozhodnutí citovaných koncepčních materiálů účelem provedené rekultivace byl vznik plnohodnotné polyfunkční příměstské krajiny se zaměřením na rekreaci a případné využití pro turistický ruch. Jedná se o klíčovou rozvojovou oblast pro získání příležitostí pro sociální a ekonomický rozvoj těžbou poškozeného regionu. Je dle žalobce nepochybné, že v souvislosti se vznikem jezera a prováděnými revitalizačními opatřeními jsou vytvářeny příhodné podmínky k hnízdění a trvalému pobytu především vodních ptáků. Velmi atraktivní pro další živočichy je část mezi protieutrofičnými nádrží a samotnou vodní plochou. Na veškeré biotopy dle žalovaného lze nahlížet jako na nedefinitivní a stále podléhající různým sukcesním fázím. Plánovaným záměrem dle žalovaného dojde k určitému omezení biotopové nabídky, v žádném případě však nedojde k jejímu významnému omezení nebo dokonce k vymizení unikátního stanoviště. Rovněž druhové zastoupení v dotčeném prostoru není Shodu s prvopisem potvrzuje Gabriela Zlatová

unikátní. Prvoinstanční orgán i žalovaný při hodnocení veřejného zájmu na ochraně přírody vycházel z odborných podkladů, a to z podkladů od Agentury ochrany přírody a krajiny ČR a z výsledků průzkumu společnosti JUROS, s. r. o., která provádí monitoring předmětné lokality od jejího vzniku (viz publikace Příroda nádrže Milada, 2012). Proto žalovaný trval na tom, že převaha veřejného zájmu na realizaci záměru nad zájmy ochrany přírody byla prokázána.

19. K námitce týkající se otázky existence jiného uspokojivého řešení žalovaný uvedl, že stanovisko MV projekt Praha ze dne 17. 6. 2016 podepsané ředitelem Martinem Valečkem je součástí spisu a je dostatečným podkladem k závěru, že k umístění navrženého přístaviště vzhledem k morfologii terénu, směru převládajících větrů a působení vln je nejvhodnější právě v projektu navrhovaná západní část jezera. Dále zdůraznil, že posouzení existence jiného uspokojivého řešení je podmínkou pouze v případě výjimky týkající se druhů chráněných podle práva Evropských společenství, což jsou v daném případě všechny druhy ptáků uvedené v rozhodnutí o výjimce a dále ještěrka obecná, kuňka obecná a čolek velký. Zdůraznil, že u ptačích druhů nelze reálně kolizi předpokládat a vliv záměru na populaci místních druhů ptáků nelze považovat za významný. U terestrických druhů je pak dle žalovaného negativní dopad stavby minimalizován stanovenými podmínkami výjimky.
20. Ve vztahu k poukazu na neúplný výčet dotčených druhů žalovaný trval na tom, že podklady použité v rámci řízení jsou vypovídající a dostatečné, a nemá důvod zpochybňovat činnost a údaje společnosti JUROS, s. r. o. Její údaje byly získány na základě dlouhodobých průzkumů prováděných v okolí jezera Milada prováděných za účelem vyhodnocení postupného vývoje flory a fauny sledovaného území a na základě smluvních ujednání s investorem. Údaje získané touto společností jsou dle žalovaného vyhodnocovány ve spolupráci s Agenturou ochrany přírody a krajiny ČR a řádně poskytovány jak objednateli, tak i správním orgánům. Dále žalovaný zdůraznil, že řízení o výjimce je řízení návrhové a správní orgán je vázán předmětem podané žádosti.
21. K námitce, že nejsou zhodnoceny předpokládané vlivy provozu přístavu na zvláště chráněné druhy a není zhodnocena účinnost ekomol, žalovaný uvedl, že vliv provozu přístaviště a realizace ekomol byla posouzena pouze na základě předložené dokumentace. Vzhledem k tomu, že předmětné stavby dosud nejsou realizovány, jejich hodnocení lze provést pouze na základě déletrvajících monitoringu. Poukázal na to, že projekt na ekomola byl zhotoven na základě zkušeností z obdobných staveb s cílem nahradit ztrátu biotopů způsobenou záměrem a jeho účinnost lze vyhodnotit na základě konkrétních sledování, která nejsou zatím k dispozici.
22. Žalovaný dále uvedl, že realizace jezera Milada je koncipována tak, aby zde došlo ke skloubení zájmů na rekreační a turistické užívání území a rovněž začlenění území do okolního ekosystému. S ohledem na tyto skutečnosti probíhala i dosavadní revitalizační opatření tak, že západní a východní svahy jsou vhodné pro rekreační využívání a jižní část je upravena k plnění ekologických funkcí. Žalovaný nepopíral, že na předmětném území se vyskytuje řada zvláště chráněných druhů, avšak žádné významnější centrum jejich výskytu nebylo zjištěno. Všechny zde zjištěné druhy se vyskytují i na jiných místech v rámci jezera, dokonce i ve větších koncentracích než v zasaženém území.

Replika žalobce

23. Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce replikou, ve které uvedl, že nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že se správní orgány s námitkami v rámci prvostupňového řízení a odvolacími námitkami žalobce řádně vypořádaly, a naopak trval na tom, že správní orgány dostatečně nereagovaly na jeho výhrady, a zatížily tak svá rozhodnutí podstatnými vadami způsobujícími nezákonnost rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje Gabriela Zlatová

24. Žalobce uvedl, že žalovaný ve vyjádření k žalobě pouze zopakoval ničím nepodložená tvrzení o pozitivních vlivech realizace záměru na „sociální a ekonomický rozvoj těžbou poškozeného regionu“ a „bnízdnění a trvalý pobyt především vodních ptáků“. Ve vztahu k uvedeným tvrzením žalobce zdůraznil, že existence a převaha veřejného zájmu na realizaci záměru nad zájmy ochrany přírody a krajiny musí být řádně odůvodněna a podložena důkazy. Jen tak dojde ke splnění zákonné podmínky pro vydání výjimky k zásahu do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů ve smyslu § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny.
25. Dále žalobce setrval na svém závěru, že průběh ani výsledky posouzení, na základě kterých podle Ing. Valečky bylo shledáno, že jiné uspokojivé řešení neexistuje, nejsou zachyceny v dokumentaci, která je součástí spisu. Proto stále žalobce považoval vyjádření Ing. Valečky za nedoložená a neověřitelná.
26. Dále žalobce zdůraznil, že k řádnému zjištění skutečnosti, jaké zvláště chráněné druhy se v dotčeném území vyskytují, a k následnému vymezení předmětu výjimky je v souladu s § 67 zákona o ochraně přírody a krajiny nezbytné provést biologický průzkum. Žalobce trval na tom, že nálezová databáze Agentury ochrany přírody a krajiny ČR a neveřejné databáze společnosti JUROS, s. r. o., jsou nedostatečným podkladem. Zdůraznil, že dlouhodobost činnosti společnosti JUROS, s. r. o., nebyla nijak doložena a nemůže zakládat automaticky relevanci výsledků činnosti této společnosti. Žalobce uvedl, že doložil, že na území se vyskytují i další zvláště chráněné druhy organismů, které nejsou vedeny ve výše uvedených databázích, ale lze je poměrně jednoduše objevit běžným průzkumem okolí. Právě tato skutečnost vedla žalobce k tomu, že považuje podklady použitých nálezových databází za nedostatečné.
27. K tvrzení žalovaného, že řízení o výjimce je řízením návrhovým a správní orgán je vázán předmětem podané žádosti, žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2015, č. j. 2 As 49/2013-111, ze kterého vyplývá, že řízení o vydání výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů dle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny je sice zpravidla návrhovým řízením, ale může být zahájeno i z moci úřední. Nelze se tedy ztotožnit s tvrzením žalovaného, že správní orgán je při řízení o vydání výjimky vázán předmětem podané žádosti. Takový závěr odporuje dle žalobce účelu zákona. Takový postoj by mohl umožnit účelově opomínat ze strany navrhovatele uvedení některých zvláště chráněných druhů v žádosti. Proto žalobce trval na nezbytnosti provedení biologického průzkumu, na základě kterého by došlo k objektivnímu určení všech zvláště chráněných druhů, které mohou být záměrem dotčeny. Jen na základě řádně zjištěného skutkového stavu, tj. objektivně určeného předmětu výjimky, lze dosáhnout účelu zákona, kterým je ochrana zvláště chráněných druhů.
28. Dále žalobce zdůraznil, že z odůvodnění rozhodnutí musí být patrné, jak byly splněny všechny podmínky pro povolení výjimky. Nejsou-li splněny všechny čtyři (převaha jiného veřejného zájmu podle § 56 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, konkrétní důvod podle § 56 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny, neexistence jiného uspokojivého řešení a udržení populace daného druhu v příznivém stavu z hlediska ochrany), nelze výjimku povolit. Žalobce byl přesvědčen, že v předmětném případě splnění všech podmínek nebylo odůvodněno, respektive k jejich splnění nedošlo.
29. V doplnění repliky žalobce odkazoval na obsah pořadu České televize „Nedej se“ odvysílaného dne 23. 4. 2017. Dle žalobce z uvedeného pořadu vyplývá, že Statutární město Ústí nad Labem nemá žádný zřetelný plán rozvoje jezera Milada, a vlastně ani neví, zda je převezme od státu. S ohledem na tuto skutečnost žalobce opětovně zdůraznil, že význam záměru pro naplnění obecně deklarovaných veřejných zájmů, které údajně převažují nad veřejným zájmem na ochraně zvláště chráněných druhů, není dostatečně vymezen ani doložen.

Shodu s prvopisem potvrzuje Gabriela Zlatová

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení 1)

30. Osoba zúčastněná na řízení 1) uvedla, že žaloba má její podporu. Současně zdůraznila, že dle jejího názoru nebyla prokázána převaha veřejného zájmu na realizaci záměru nad zájmy ochrany přírody. Rovněž trvala na tom, že žalovaný nijak neprověřoval možnosti alternativního řešení, tedy existenci jiného uspokojivého řešení. Žalovaný nikdy neověřoval možnost výstavby přístaviště v jiných místech břehu jezera Milada. Správní orgány se dle jejího názoru spokojily se stanoviskem projektanta, jehož zájmem není hledat řešení technicky i ekonomicky náročnější a případně k přírodě šetrnější.
31. Dále zdůraznila, že správní orgány nemohou v rámci řízení o výjimce ignorovat informace o výskytu dalších zvláště chráněných druhů, které nebyly uvedeny v žádosti, a to ani s poukazem na vázanost žádostí v návrhovém řízení. Dle osoby zúčastněné na řízení 1) měl správní orgán žadatele o výjimku upozornit, že v dotčeném území se vyskytují i další v žádosti neuvedené druhy zvláště chráněných živočichů.
32. Rovněž uvedla, že tvrzení žalovaného, že všechny zjištěné druhy se vyskytují i na jiných místech v rámci jezera, nebylo nijak doloženo, neboť žádné biologické hodnocení popisující výskyt živočichů v konkrétních lokalitách břehů jezera Milada není součástí správního spisu.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení 2)

33. Osoba zúčastněná na řízení 2) poukázala na skutečnost, že v oblasti jezera Milada byl zaznamenán pohyb těžké techniky mimo cesty, který prošetřuje Česká inspekce životního prostředí. Domnívá se, že tento pohyb techniky byl realizován na základě napadené výjimky.

Posouzení věci soudem

34. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť žalobce s rozhodnutím věci bez jednání výslovně souhlasil a žalovaný se po řádném poučení, že může vyslovit nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.
35. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
36. Primárně se soud zabýval námitkou žalobce, že v prvostupňovém rozhodnutí nebyla řádně vymezena lokalita, které se povolení výjimky týká. V ustanovení § 50 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny je uvedeno, že zvláště chránění živočichové jsou chráněni ve všech svých vývojových stádiích. Chráněna jsou jimi užívaná přirozená i umělá sídla a jejich biotop. Dle odstavce 2 citovaného ustanovení je pak mimo jiné zakázáno škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných živočichů, zejména je chytat, chovat v zajetí, rušit, zraňovat nebo usmrčovovat. Není dovoleno sbírat, ničit, poškozovat či přemísťovat jejich vývojová stadia nebo jimi užívaná sídla.

Shodu s prvopisem potvrzuje Gabriela Zlatová

37. V ustanovení § 56 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny je stanoveno, že výjimky ze zákazů u památných stromů a zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle § 46 odst. 2, § 49 a 50 zákona o ochraně přírody a krajiny v případech, kdy jiný veřejný zájem převáží nad zájmem ochrany přírody, nebo v zájmu ochrany přírody, povoluje orgán ochrany přírody. U zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů, které jsou předmětem ochrany podle práva Evropských společenství, lze výjimku podle věty první povolit jen tehdy, pokud je dán některý z důvodů uvedených v odstavci 2, neexistuje jiné uspokojivé řešení a povolovaná činnost neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhu z hlediska ochrany.
38. Z výše uvedených ustanovení jednoznačně vyplývá, že ochrana zvláště chráněným druhům živočichů je poskytována zákonem na celém území České republiky a případně povolené výjimky ze zákazů uvedených v § 50 zákona o ochraně přírody a krajiny je nutno chápat restriktivně jako prostorově a účelově vymezené výjimky ze zákonem stanoveného pravidla. Vzhledem k uvedenému považuje soud za podstatnou náležitost rozhodnutí o povolení výjimky dle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny jednoznačné vymezení prostoru, na který se daná výjimka vztahuje a kde při činnostech spojených s účelem, pro který byla výjimka povolena, neplatí zákazy uvedené v § 50 zákona o ochraně přírody a krajiny. Ačkoliv prostorové vymezení rozsahu výjimky není výslovně uvedeno v právním předpise jako náležitost rozhodnutí o výjimce dle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny, je dle soudu právě s ohledem na celoplošnost zákazů uvedených v § 50 zákona o ochraně přírody a krajiny nepochybné, že v případě povolení výjimky z těchto zákazů musí být v rozhodnutí o povolení výjimky jednoznačně vymezen prostor, na který se předmětná výjimka ze zákazů uvedených v § 50 zákona o ochraně přírody a krajiny vztahuje.
39. V daném případě je v prvostupňovém rozhodnutí ve vztahu k lokalitě, na kterou se předmětná výjimka vztahuje pouze uvedeno, že „o výjimku bylo požádáno v souvislosti s plánovaným záměrem „Jezero Milada – Rekreační území východ“ umístěné v k. ú. Tuchomyšl, Vyklíče, Roudníky“. V žalobou napadeném rozhodnutí pak žalovaný na odvolací námitku, ve které bylo poukazováno na skutečnost, že chybí přesné vymezení území, kterého se výjimka týká, uvedl, že „umístění záměru je zcela jednoznačné, dané příloženou projektovou dokumentací stavby s mapovým záznamem jednotlivých stavebních objektů“. Z uvedeného jednoznačně vyplývá, že správní orgány zcela rezignovaly na snahu vymezit prostorovou působnost předmětné výjimky v samotném rozhodnutí o povolení výjimky. Jak již soud výše uvedl, považuje prostorové vymezení působnosti výjimky ze zákazů uvedených v § 50 zákona o ochraně přírody a krajiny za podstatnou náležitost daného rozhodnutí. Tato podstatná náležitost musí být obsažena v samotném výroku o povolení výjimky, případně musí výrok obsahovat odkaz na mapový podklad, který bude nedílnou součástí předmětného rozhodnutí o výjimce. V daném případě správní orgány nevymezily rozsah územní působnosti výjimky ani v odůvodnění rozhodnutí o výjimce a k výslovné odvolací námitce provedl žalovaný v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí pouhý odkaz na obsah projektové dokumentace záměru, k němuž byla výjimka povolována. Prostorové vymezení působnosti výjimky tak není z obsahu správních rozhodnutí vůbec zjistitelné. Z toho důvodu považuje soud žalobou napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro nesrozumitelnost.
40. Již výše uvedená nepřezkoumatelnost správních rozhodnutí je plně dostačujícím důvodem pro jejich zrušení. Z důvodu procesní ekonomie se však soud ve stručnosti vyjádří i k dalším námitkám žalobce v rozsahu, ve kterém mu v tom předmětná nepřezkoumatelnost nebude na překážku.
41. K námitce týkající se neúplného předmětu výjimky soud konstatuje, že vymezení druhů, kterých se má předmětná výjimka týkat, úzce souvisí s vymezením územní působnosti předmětné výjimky. Pokud není jednoznačným způsobem vymezen prostor, kterého se má předmětná

Shodu s prvopisem potvrzuje Gabriela Zlatová

výjimka týkat, nelze ani posoudit, zda jsou v rozhodnutí zahrnuty všechny zvláště chráněné druhy živočichů.

42. Dále soud konstatuje, že ve správním spise jsou jako příloha žádosti o vydání výjimky založeny dva seznamy druhů živočichů. První seznam obsahuje 80 druhů živočichů a v zápatí má uvedeno, že zdroj údajů je nálezová databáze ochrany přírody Agentury ochrany přírody a krajiny ČR a kniha Příroda nádrže Milada, Václav Šutera a kol. 2012. Druhý seznam druhů živočichů obsahuje pouze 19 druhů živočichů. Jedná se o druhy, o nichž bylo následně prvostupňovým rozhodnutím rozhodováno. U tohoto druhého seznamu není uveden žádný zdroj. Z obsahu správního spisu není patrné, proč byly k žádosti předloženy dva rozdílné seznamy, ani na základě jakého hlediska došlo k omezení počtu druhů živočichů, kterých se mělo rozhodnutí o výjimce týkat. Z obsahu správního spisu rovněž nijak nevyplývá, že by správní orgán nějakým způsobem verifikoval správnost a úplnost předložených seznamů. Z obsahu správního spisu není žádným způsobem patrné, jak byl proveden výběr druhů zvláště chráněných živočichů z nálezové databáze ochrany přírody Agentury ochrany přírody a krajiny ČR a z knihy Příroda nádrže Milada. V tomto směru je rozhodnutí žalovaného naprosto nepřezkoumatelné ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť z něj není patrné, jak návrhové dospel k okruhu druhů živočichů, ve vztahu k nimž žádal o povolení výjimky. Na tomto místě soud považuje za nutné zdůraznit, že k zahájení řízení dle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny postačuje pouhá eventualita zásahu do přirozeného vývoje zvláště chráněného živočicha, a právě pravděpodobnost negativního účinku a míra škodlivosti zásahu jsou hledisky, s nimiž se musí orgán ochrany přírody v řízení o výjimce ze zákazu náležitě vypořádat (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2015, č. j. 2 As 49/2013-111).
43. Soud rovněž musí důrazně nesouhlasit s názorem žalovaného, že řízení o výjimce je návrhovým řízením a správní orgán je vázán vymezením zvláště chráněných druhů živočichů, které uvede návrhové v žádosti. V již výše uvedeném rozhodnutí č. j. 2 As 49/2013-111 Nejvyšší správní soud uvedl: *„Nejvyšší správní soud má naopak za to, že závěru, že nezbytnou podmínkou k zahájení řízení o výjimce je existence návrhu ze strany žadatele, neodpovídá již samotná dílce naposledy uvedené ustanovení; zákonodárcem zvolené obecné vyjádření, že „výjimky ze zákazů (...) povoluje orgán ochrany přírody“, značí, že řízení o výjimce by bez potřeby mohlo být zahájeno i z vlastní iniciativy správního orgánu. Dále zdejší soud dává za pravdu připomínce krajského soudu, že pro pojetí řízení podle § 56 odst. 1 ZOPK jako výlučně návrhového neschází ani výklad teleologický. Zájem na ochraně životního prostředí, promítající se do zákazu škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných živočichů, a případné výjimky z něj svým významem výrazně přesahují individuální rozměr a zájmy jednotlivce (ať již osoby fyzické, či osoby právnické). V žádném případě nelze spoléhat na to, že tito jednotlivci, zvláště budou-li sledovat cíle kolidující s ochranou životního prostředí, budou bdít nad hájením tohoto veřejného zájmu stejně zodpovědně a nestranně jako správní orgány k tomu věcně povolané.“* Z uvedeného dle soudu plyne nejen to, že řízení o výjimce může být zahájeno i z úřední povinnosti, ale i to, že správní orgány musí bdít nad úplností výčtu druhů zvláště chráněných živočichů, ke kterým se má předmětná výjimka vztahovat.
44. K námitce, že nebyla doložena neexistence jiného uspokojivého řešení k záměru, který byl důvodem pro podání žádosti o povolení výjimky, soud uvádí následující. Mezi účastníky je nesporné, že mezi druhy živočichů, ke kterým bylo žádáno o povolení výjimky dle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny, jsou i druhy živočichů, které jsou předmětem ochrany podle práva Evropských společenství. V takovém případě se správní orgány musí zabývat otázkou, zda neexistuje jiné uspokojivé řešení. Jediným podkladem, na který v tomto směru správní orgány odkazovaly, byl přípis společnosti MV projekt, spol. s r. o., ze dne 17. 5. 2016 podepsaný Ing. Martinem Valečkou označený *„Rekreační území – východ, Technické zdůvodnění umístění přístaviště na jezeře Milada“*. V tomto přípisu je uvedeno: *„V rámci výše uvedené projektové dokumentace bylo provedené i posouzení břehové linie jezera Milada za účelem nalezení nejvhodnější lokality pro situování přístaviště*

Shodu s prvopisem potvrzuje Gabriela Zlatová

plovoucích zařízení s ohledem na stávající morfologii okolního terénu, směru převládajících větrů, působení vln a způsob stávajících protibrázdových opatření břehové linie. Po celém obvodu břehové linie jezera jsou umístěny vlnové rozprašiče jako protibrázdová opatření, kromě jihovýchodního zálivu, který je chráněn před působením vln svojí lokací. Lokalita je s nejnižším výběhem vln v důsledku menší rozběhové vzdálenosti a převládajících větrů. Z tohoto důvodu byla tato lokalita, její západní část, vybrána pro umístění přístaviště. Umístění přístavu na jižní stranu zálivu není vhodné z důvodu stávající morfologie terénu (v těsné blízkosti stabilizační lavice svahů Rabenov) a z důvodu stávající zastavěnosti okolních ploch, kde v těsné blízkosti břehové linie prochází přeložka Modlanského potoka, což by znemožňovalo zřízení zázemí přístaviště v této lokalitě. Jihovýchodní část zálivu je nevhodná pro umístění přístaviště z důvodu mírných svahů a nedostatečné hloubky vody pro dané účely. Tato oblast je rovněž již více namáhaná působením vln.“ Tento přípis převzal zcela doslova prvostupňový orgán do odůvodnění svého rozhodnutí ve vztahu k posouzení existence jiného přijatelného řešení s tím, že doplnil jednu větu, ve které uvedl: „Výše uvedená argumentace nasvědčuje tomu, že pro daný záměr v zamýšleném rozsahu neexistuje z hlediska umístění v dané lokalitě jiné přijatelné řešení.“

45. Z výše citovaného přípisu společnosti, která vypracovávala projekt předmětného záměru, však jednoznačně vyplývá, že hledala nejvhodnější lokalitu pro umístění záměru, a to čistě z hlediska technického. Skutečnost, že lokalita, kam byl umístěn předmětný záměr, je z hlediska technického nejvhodnější, však neznamená, že je to lokalita z technického hlediska jediná možná. Správní orgány se vůbec nezabývaly otázkou, zda existuje možnost výběru jiné lokality pro umístění záměru, která by nebyla z hlediska technického nejvhodnější, ale byla by realizovatelná a měla případně menší dopad na životní prostředí zvláště chráněných druhů živočichů. Správní orgány tak v daném řízení vedeny nesprávným právním názorem, že postačuje dopis projektanta a není nutné zkoumat možnost existence dalších variant, zcela rezignovaly na prověření skutečnosti, zda existuje jiné uspokojivé řešení. V této skutečnosti spatřuje soud nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí ve smyslu § 78 odst. 1 s. ř. s.
46. K námitce žalobce, že nebyla prokázána převaha veřejného zájmu na realizaci záměru nad zájmy ochrany přírody, soud uvádí následující. Vzhledem ke skutečnosti, že v daném případě nebyla přezkoumatelným způsobem ve správních rozhodnutích vymezena prostorová působnost výjimky a nebyl dle soudu přezkoumatelným způsobem řádně stanoven okruh zvláště chráněných druhů živočichů, kterých se předmětný záměr dotkne, a nebyla ani zhodnocena otázka existence jiného uspokojivého řešení, soud považuje za předčasné vyjadřovat se k otázce hodnocení veřejného zájmu na realizaci záměru nad zájmy ochrany přírody, neboť touto otázkou se budou muset správní orgány po vyřešení výše nastíněných okruhů otázek zabývat v rámci dalšího správního řízení. Soud by jinak nahrazoval rozhodovací činnost správních orgánů. Na tomto místě by soud chtěl jen poukázat např. na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 15. 9. 2016, č. j. 7 A 141/2011-55, kde bylo konstatováno, že podmínku jiného naléhavého důvodu převažujícího veřejného zájmu podle § 56 odst. 2 písm. c) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny je nutné vyložit ve smyslu vlastnosti, povahy veřejného zájmu převažujícího nad zájmem na ochranu přírody, a to povahy obdobné naléhavosti zájmů demonstrativně uvedených v § 56 odst. 2 písm. c) citovaného zákona – zájem veřejného zdraví nebo veřejné bezpečnosti, příznivé důsledky nesporného významu pro životní prostředí a jiné sociální a ekonomické naléhavé důvody.
47. K námitce, ve které bylo namítáno, že nebyly řádně zhodnoceny předpokládané vlivy provozu přístaviště na zvláště chráněné druhy živočichů, soud podotýká, že za situace, kdy v daném případě nebyla přezkoumatelným způsobem ve správních rozhodnutích vymezena prostorová působnost výjimky a nebyl dle soudu přezkoumatelným způsobem řádně stanoven okruh zvláště chráněných druhů živočichů, kterých se předmětný záměr dotkne, a nebyla ani zhodnocena otázka existence jiného uspokojivého řešení, soud považuje za předčasné vyjadřovat se k této otázce, neboť touto otázkou se budou muset správní orgány po vyřešení výše nastíněných

Shodu s prvopisem potvrzuje Gabriela Zlatová

okruhů otázek zabývat v rámci dalšího správního řízení. Soud by jinak nahrazoval rozhodovací činnost správních orgánů.

48. K námitce, ve které žalobce namítal, že správní orgány nezhodnotily účinnost ekomol, soud musí konstatovat, že žalovaný správně uvedl, že výstavba ekomol nebyla stavebníkovi uložena jako kompenzační opatření, ale stavebník se rozhodl začlenit je do projektu z vlastní vůle. Proto nebylo nutné v rozhodnutí vyhodnocovat jejich účinnost. Jinak by tomu však bylo, pokud by správní orgány dospěly k závěru, že předmětná ekomola jsou nutným kompenzačním opatřením, bez kterého by po zhodnocení dopadů záměru na zvláště chráněné druhy živočichů nebylo možné záměr realizovat, či bez kterého by nebylo možné zachovat příznivý stav jednotlivých zvláště ohrožených druhů. V takovém případě by bylo nutné, aby správní orgány vyhodnotily účinnost předmětných ekomol.
49. S ohledem na výše uvedené soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro vady řízení a nezákonnost a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Současně zrušil i rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 29. 6. 2016, č. j. 730/ZPZ/2015/ZD-855, JID: 94596/2016/KUUK, neboť zmíněné vady řízení a nezákonnost se vztahují i k tomuto rozhodnutí [§ 76 odst. 1 písm. a), § 78 odst. 1 věty první a § 78 odst. 3 a 4 s. ř. s.]. V dalším řízení bude pak správní orgán podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který byl vysloven v tomto zrušujícím rozsudku.
50. Žalobce měl v projednávané věci plný úspěch, a proto soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému povinnost zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení o žalobě v celkové výši 3 000 Kč, která odpovídá uhrazenému soudnímu poplatku. Jiné náklady žalobce nepožadoval.
51. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť podle § 60 odst. 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil, a v předmětném řízení nebyly soudem osobám zúčastněným na řízení uloženy žádné povinnosti. S ohledem na zavedenou praxi krajských soudů a Nejvyššího správního soudu (srov. např. jeho rozsudek ze dne 19. 8. 2016, č. j. 4 As 56/2016 - 53, ze dne 14. 5. 2015, č. j. 3 As 85/2015 - 8, ze dne 24. 2. 2016, č. j. 3 As 220/2015 - 49, ze dne 16. 12. 2015, č. j. 4 As 223/2015 - 43, ze dne 6. 10. 2015, č. j. 8 As 171/2014 - 67, nebo ze dne 6. 8. 2015, č. j. 10 As 43/2015 - 49, vše dostupné na www.nssoud.cz) soud v dané situaci nezahrnul vypořádání nákladů řízení osob zúčastněných na řízení do výroku a zabýval se jím toliko v odůvodnění tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje Gabriela Zlatová

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 12. září 2019

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Gabriela Zlatová

(K.ř.č. 1 - rozsudek)